

Diagnostika nemocí nervového systému

Každá nemoc má svůj původ. Nejpravděpodobnějším důvodem chorob je zanesení lidského organismu toxiny a infekcemi různého druhu, který imunitní systém nezvládne odstranit. Jedním z důvodů snížené schopnosti imunitního systému je napadení jeho některých částí a změna funkce.

Nemoci nervového systému je možné rozlišit podle rezonančního kmitočtu^{*)} nemocných buněk (celých buněk), který se liší od kmitočtu buněk zdravých. Je to zajímavé a jednoduché kritérium. Kromě toho je možné posuzovat rotaci buněk jako celku a náboj buněk. Rotace odpovídající číslu (na 100 dílkové stupnici) 50 je neutrální a 0 je levotočivá (pro živé buňky optimální) a 100 je pravotočivá (pro živé buňky nevhodná). Náboj 50 (na 100 dílkové stupnici) odpovídá nulovému celkovému náboji, 0 je kladný náboj (pro živé buňky nevhodný) a 100 je záporný náboj (pro živé buňky vhodný).

Původem vybraných nemocí nervového systému jsou toxické látky, paraziti a jiné infekce, které se nacházejí v různých částech buňky a mimo ni. Velmi důležité jsou i patologické bílkoviny usazující se v nervovém systému a způsobující např. deprese, schizofrenii a jiné nemoci. Je důležité zjistit, ve které části buňky se tyto částice nachází a působit na ně a odstranit je. Působení a odstranění spočívá např. v mentální rezonanční léčbě. Jejím principem je mentální vytvoření vlnění se spektrem, odpovídajícím cizím látkám v nervových buňkách, otočení fáze všech vlnění o 180° a zpětné působení na buňky v těle. Správné spektrum cizích látek se odečte z části buňky, kde se nachází. Tato terapie se několikrát (až 5x) opakuje s denním odstupem. Výsledky jsou velmi dobré.

Rezonanční frekvence buněk mohou, podle konstituce každého člověka, být v určitém frekvenčním rozsahu. U některých chorob se rozsahy rezonančních frekvencí překrývají. Přehledně jsou rozsahy uvedeny v Tab. 1. Pro práci s kyvadlem je výhodnější rozsahy rezonančních frekvencí znázornit na diagnostickém vějíři, který je uveden na obr. 1.

Tab. 1 Rozsah rezonančních frekvencí buněk při nervových chorobách.

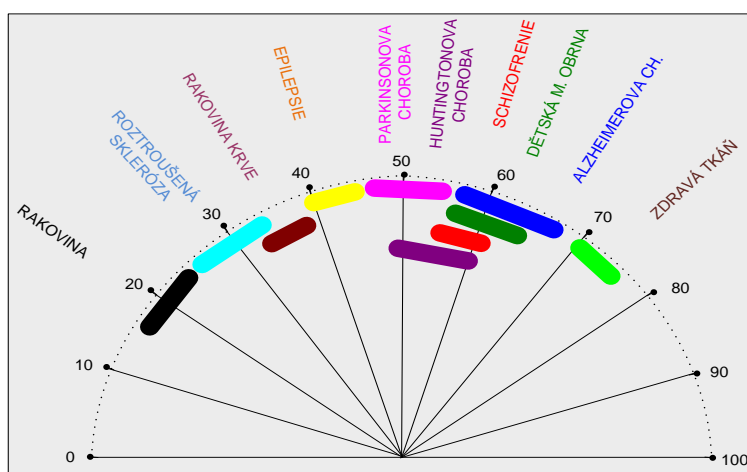
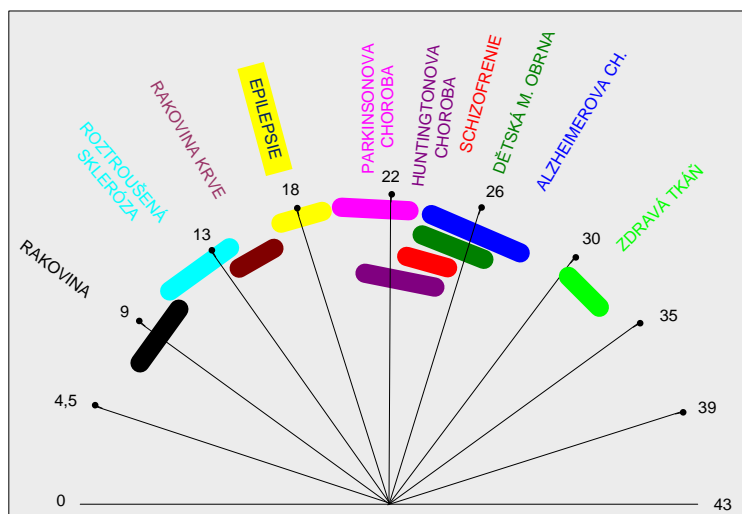
diagnóza	Rezonanční frekvence buněk (10 ^x Hz)		
	Střední hodnota	minimum	maximum
Zdravá buňka	31,46	30,40	33,15
Alzheimerova choroba	27,26	24,85	29,77
Dětská mozková obrna	26,73	25,05	28,91
Schizofrenie	25,23	24,05	26,97
Huntingtonova choroba	23,79	21,14	26,74
Parkinsonova choroba	23,06	19,93	24,57
Epilepsie	18,78	17,28	20,03
Roztroušená skleróza	14,23	11,42	15,02
Rakovina	9,36	7,05	10,66
Rakovina krve	15,70	14,19	16,60

Překrývání rezonančních frekvencí může také znamenat, že v buňkách jsou přítomny toxické látky a jejich projev je různý a odpovídá odlišným nervovým nemocem.

Mentální diagnostika probíhá následovně:

- začínáme s otázkou „Jaká je rezonanční frekvence zdravých buněk“?
- další otázkou je „Jaká je jiná rezonanční frekvence nervových buněk“?
- dále se opakuje předchozí otázka, až kyvadlo neukazuje jinou rezonanční frekvenci.

Odpověď na otázky dostaneme podle výkyvu kyvadla nad stupnicí podle obr. 1. Záleží však na citlivosti terapeuta, kolik nemocných buněk je schopen diagnostikovat.

Obr. 1 Diagnostický vějíř pro určení nervových nemocí. Nahoře 10^x a dole e^x .

*) Rezonanční frekvence buňky je střední kmitočet vlnění buňky. Buňka se skládá z velkého množství dílčích částí (jádro, mitochondrie, cytoplazma, buněčná membrána). Každá z těchto částí má svoji rezonanční frekvenci a také amplitudu (energii). Rezonanční frekvence buňky je potom součet vlnění jednotlivých částí. Je to frekvence souboru vlnění, která souvisí s dílčími frekvencemi a také s amplitudami jednotlivých vlnění.